

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Vtrum Enoch, & Helias venturi sint temporibus Antichristi? Sectio VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

lorum punicorum: & Eccl. 1. feci mihi hortos, & pomaria, Græcè; paradiſos. Deniq; respōderi potest, cū Enoch amplius sexcentis annis ante diluvium fuerit, primū quidem fuisse in paradisum illū terrestrem translatū, ibique vixisse vsque ad diluvii tempus: cum verò diluvium orbem inuasit, miraculose à Deo super ipsos aquarum vor-tices conseruatū, finitoque diluvio in loco amoenissimo nobis incognito, vbi nūc agit, collocatū. Et quidem Rup. lib. 3. de oper. Trinit. c. 33. disertis verbis cōfittetur *Rupet.*

nusquā in sacris literis legi Enoch fuisse translatū in paradisum illū terrestrem, in quo primi parentes fuerūt: idque ipse etiā affirmat. Si quis verò nobis obiiciat eo modo, quo dicimus Enoch, & Heliā esse in loco nobis incognito, eodem quoque *Obiectio.*

dici posse paradisum terrestrem facile posse in loco aliquo abditissimo nobis in-cognito celati: respondendum est dispaterē rationem. Primum, quia multò est *Solutio.*

facilius duos homines in vniuerso orbe abscondi, quam paradisum terrestrem, *Paradisus*
quem magnum aliquod terræ spatium occupasse verisimile est, & multò maius, *terrestris*
quam faciat Abul. q. 98. super 13. c. Gen. vbi putauit eius longitudinem fuisse triū, *quād magnū*
aut quatuor leucardū, asibitum verò circiter duodecim. Occupasse namque ma-*occupauerit*
gnūm aliquod spatium ex eo non obsevare colligitur, quod Gen. 2. dicitur fluuius *spatium.*
Abiens. *Gen. 2.*
fuisse ad irrigandum ita magnū, vt in quatuor magna flumina diuide-
retur. Deinde, quia Enoch, & Helias, nō cōstat, quo loco viuāt, neq; vbi terrarum
à Deo conseruētur. Vnde facile quis ea quæstione se expedit, dicens locū, in quo
sunt, ignōrū esse mortalibus: at paradisum terrestrem in Oriente fuisse circa Me-
sopotamiam, & Armeniam superiū ostendimus. Quare si extat, cogimur eo ipso lo-
co eius vestigia demonstrare: quæ tamen nulla, nec etiam obscurissima apparent.

Diximus, quæ nobis in hac celebri controvērsia in utrāque partem excutienda videbantur, quæ etiam Diuinis literis magis essent consentanea, & negātem quæ-
stionis partem probabilem admodum efficerent: quare quidem existimamus suc-
cessu temporis esse plurimum Doctorum suffragis, consensuque falcidam: sed in-
terim propter antiquorum Patrum, quibus multum est in omni genere tribuen-
dum, auctoritatē responderē potest ad arguments proposita. Paradisum quidē *Respondetur*
in Oriente esse circa Mesopotamiam, & Armeniam, vt probatum est, pertinuisce-*argumentum*
que eo diluvij aquas, sed eas in morte forniciis, & quasi camerati operis paradisi cō-*pro parte ne-*
feruandi gratia coalusse: itaque ibi nunc esse Enoch, & Heliam. Cur verò eius ve-*gante:*
stigia non apparent, illam esse rationem præcipuam, quod velit nimicū Deus
cum locum absconditum, & celatum esse mortalibus, ita vtne à vicina quidem
incolentibus cerni, ac reperiiri queat: quod possint duo illi Heroes extrema mundi
tempora præstolantes quiete sua frui, & contemplationis sublimitate. Etsi video,
quam infirmum sit hoc genus defensionis, cum te sentis uergeri, ad potentiam Di-
uinam, & extraordinariā, ac minime credibilia miracula prouocare. Atque hæc
de præsenti controvērsia dicta sufficiant.

Vtrum Enoch, & Helias venturi sint temporibus Antichristi?

S E C T I O . VI.

Respondamus non posse absque errore in fide negati venturos Enoch, & He-
liā temporibus Antichristi. Cuius veritas probatur primo ex hoc ipso capite, *Antichristus*
in quo Ioannes disertè loquitur de duobus quibusdam testibus, quos ait à bestia *bestia ascen-*
ascendente de abyssō occidendos: esse autem nomine horum duorum testium ac-*dens de aby-*
cipiendos Enoch, & Heliā, & per bestiā ascendenter de abyssō Antichristum, cō-*fo.*
munis est interpretū expositione: in quibus sunt Beda, D. Anselm. D. Thom. Aret. in *Beda.*
comm. huius loci, Diuī, Gregor. libt. 9. Moral. cap. 3. & homil. 12. super Ezech. *D. Anselm.*
Præterea de Enoch legitimus Eccl. 44. Enoch translatus est, ut dicit Genesib⁹ p̄niteniam: *D. Thom.*
D. Gregor. Eccl. 45. 15.
†† iiij

Septuag.
 Malac. 4. 5. bus, quod tamen eodē recidit. De Helia autē multō luculentius Mal. 4. Eccego mittā
 Ecl. 48. 9. vobis. Heliā Prophētā, ante quā veniat dies Domini magnus, & horribilis: qui locus procul-
 Mat. 17. 10. dubio de Helia, nōdō Ioanne Baptista accipiens est, cum ibi de extremis mun-
 1 Venturus
 Enoc, & He- leniretracundiam Domini, conciliare corporu ad filium, & restituere tribus Iacob. Imō
 liam tempo- Christus Dominus id aperte significauit Matth. 17. cum interrogantibus discipu-
 lis: Quid ergo scriba dicunt, quia Heliam oportet primum venire? respondit, Helias quidem
 An̄ chris̄i, com- venturus est, & restituet omnia, Quibus verbis certum est non indicasse Ioannem
 muniſſe off Pa- Baptistam, siquidem is iam venerat, nec dici poterat adhuc venturus. Neque ipse
 trum tradis- restituuisse dicendus est omnia: si quidem eius testimonium non fuit receptum à
 tio, Iudaeis. Denique hæc fuit semper Catholicæ Ecclesie sententia, & antiquissima
 Tertull. traditio, quam Patres omnes fecuti sunt, veluti Tertull. lib. de anima cap. 35. & jo.
 Justin. Phil. Iustin. Philos. & Mart. in Dial. cum Tryphonie Iudeo, Orig. tom. 7. in Ioan. D.
 Origenes. D. Aūgust. August. lib. 20. de Ciu. Dei cap. 29. & lib. 9. de Gen. ad lit. cap. 6. & tract. 4. in Ioan.
 D. Chrysost. D. Hieron. D. Chrys. hom. 58. in Matt. & homil. 4. in 2. epist. ad Thessal. D. Hieron. in comm.
 D. Hieron. Dorotheus super Matt. c. 11. & 17. Dorotheus in Synopsi, Theod. super. 12. cap. Dan. & super 4.
 Theodor. Laſiant. Mal. Laſiant. lib. 7. Diuin. insti. cap. 17. D. Ioan. Damas. lib. 4. fid. Orthod. c. 27. Pro-
 D. lo. Dam. Proſter. sper. in tract. quem appellauit Dimidium temporis, cap. 13. D. Greg. hom. 12. super
 Proſter. Ezech. & lib. 9. Mor. c. 3. D. Ambr. super epist. 1. ad Cor. cap. 4. (si eius sumilli com-
 D. Gregor. D. Ambroſ. Julian. Pomer. D. Ambr. super epist. 1. ad Cor. cap. 4. (si eius sumilli com-
 D. Ambroſ. Julian. Pomer. D. Ambr. super epist. 1. ad Cor. cap. 4. (si eius sumilli com-
 Beda. Apoc. tamē D. Hilar. Canone 20. in Mat. & Victorinus in 11. cap. Apoc. puta-
 Beda. runt Enoch non futurum secundi aduentus Christi præcursum.
 D. Anſilm. Vtrum Moyses, & Hieremias futuri sint secundi aduentus
 D. Thom. Christi præcursores.
 D. Hilar. S E C T I O VII.
 Victorinus.

1. **A**d finem præcedentis capituli iam de Ioanne Euangelista differuimus, ostē-
 dimusq; cum non vētrū temporibus Antichristi: hoc in loco nobis illud
 tantum supereſt, vt Moysen, & Hieremiam eo etiā onere contra nonnullorū ſen-
 tentiam liberemus. Nam quod ad Moysen attinet, D. Hilar. Can. 20. in Matt. Ioā.
 Moysen ad- Arboreus lib. 11. ſuę Theophili cap. 11. Cathar. in ſuę Comen. ſuper Gen. c. 3. &
 hinc viuere qui putarunt. Abbas Ioach. in 11. ca. Apoc. exſtimarūt cum adhuc viuere, futurū que ſimil cū
 Ioan. Arb. Catharin. Enoch, & Helia præcurſorem ſecūdi aduentus Christi. Idēmque ſentit Gagnāius
 Ioachim. in cōm. huius capituli: quanquā enim illum iam obiisse fateatur, nihilominus exi-
 Gagnāius. ſtimat à mortuis eo tempore excitandum, & ſeſe Antichristo oppofitum. Nitū-
 capitulo loquens de duobus illis testibus, qui tempore Antichristi futuri ſunt, ſubiun-
 git: *Hic habent potſi atem ſuper aquas conuerendi eas in ſanguinem, & percutere terram omni*
 Exod. 7. *plagā. Quibus verbis volunt proculdubio indicatum fuile Moysen, cui nimirum*
 Victorinus. *eam potestatem datam diuinitus legimus Exod. 7. & seq. Quod verò ſpectat ad*
 D. Hilar. Hieremiam *Hieremiam, eum quoque iisdem Antichristi temporibus vētrū ſentit Vič. in*
 Venturum *cōm. huius capituli, cāmque fuile multorum ſententiam teſtatur D. Hilar. canon.*
 Hieremiam *20. in Mat. Potētque ſuaderi primū, quia plerique ex veteribus, vt auctor eſt Vič.*
 Antichrīſti *putant Hieremiam adhuc viuere, cum eius mors nō cōmemoretur in ſacris lite-*
 temporibus *ris. Deinde, quia id vidētur indicare verba illa Hier. 1. Antequam exires de valua ſan-*
 ſentit Victorinus. *ctipicante, & Prophetā in gentibus dedi te, cum Hier. nōdūm Gentibus, ſed ſolis Iudaeis*
 Hierem. 1. *propheauerit, relinquunt expectandum eſte tempus, quō Gētibus prophetent;*
quod aliud, quād in accibiffima illa Antich. perſecutione excogitari nō potest.
 Nihil-